

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 21C/8/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5621200613
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2021:5621200613.1

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš v spore žalobcu : LUDOSS, s.r.o., so sídlom Dr. J. Gašperíka 601/8, Liptovský Hrádok, IČO: 44567057, zastúpeného JUDr. Ivanom Jánošíkom, advokátom, so sídlom Klincová ulica č. 35, Bratislava proti žalovanému : Slovenská republika, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o vydanie veci, o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia z 10. 3. 2021, doručeného na Okresný súd Liptovský Mikuláš 11. 3. 2021, takto

rozhodol:

Návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia z 10. 3. 2021, doručený na Okresný súd Liptovský Mikuláš 11. 3. 2021, ktorým sa malo žalovanému, ako aj jeho organizačným útvarom, zakázať užívať, scudzíť, prenajať, zaťažiť, previesť, odovzdať inej osobe, inému policajnému útvaru alebo inému štátu alebo inak nakladať s osobným motorovým vozidlom zn. : Land Rover Range Rover Velar 2.0 TDI, rok výroky 2018, typ LY/S5BB2F/A5B1, hnedej metalízy „Kaikoura Stone“, VIN: SALYA2BNXJA720351, EČV: LM-555DD, číslo technického preukazu TB 062031, do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Dňa 11. 3. 2021 bolo na tunajší súd doručené podanie žalobcu z 10. 3. 2021, v ktorom sa vo veci samej dožadoval rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi osobné motorové vozidlo továrenskej značky Land Rover Range Rover Velar 2.0 TDI, rok výroky 2018, typ LY/S5BB2F/A5B1, hnedej metalízy „Kaikoura Stone“, VIN : SALYA2BNXJA720351, EČV : LM-555DD, číslo technického preukazu : TB 062031. Uvedený žalobný návrh odôvodnil žalobca tým, že je vlastníkom tohto motorového vozidla, pričom ho nadobudol na základe kúpnej zmluvy z 30. 10. 2017, uzatvorenej v ústnej podobe, ako nové vozidlo, od predávajúceho - spoločnosti Bavaria Exclusive Cars GmbH, so sídlom Siemensstrasse 32, 86830 Schwabmünchen, Nemecko, za kúpnu cenu 52.500 eur, ktorú zaplatil 30. 10. 2017, pričom k prevzatíu vozidla došlo na Slovensku 7. 11. 2017. Okresný úrad Liptovský Mikuláš, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií následne rozhodnutím z 5. 2. 2018 uznal typové schválenie ES dovezeného vozidla a zapísal ho do evidencie motorových vozidiel 5. 2. 2018, a tiež vydal osvedčenie o evidencii - časť II, kde je ako vlastníkom a prevádzkovateľ vozidla uvedený žalobca. Žalobca od nadobudnutia vlastníctva vozidlo nerušene užíval, jeho vlastníckemu právu nikto neodporoval. Dňa 14. 12. 2020 bolo predmetné vozidlo postupom podľa § 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z.z. - o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov zaistené policajtom v rámci konania vedeného na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Liptovský Mikuláš, odbore kriminálnej polície, 1. operatívne oddelenie, pod sp. zn. : ORPZ-LM-KP4-140-006/2020 ako vec, u ktorej je podozrenie, že má súvis alebo pochádza z trestnej činnosti alebo priestupku. Listom zo 17. 12. 2020 (a k nemu priloženými listinnými dôkazmi) žalobca preukázal konajúcemu útvaru Policajného zboru, že predmetné motorové vozidlo je v jeho výlučnom vlastníctve. Následne listom z 18. 2. 2021 konajúci útvar Policajného zboru oznámil žalobcovi, že oprávnenie na zaistenie tohto vozidla už netrvá, a že predmetné vozidlo bolo podľa § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z.z. uložené do úschovy z dôvodu, že vznikli pochybnosti o tom, či zaistená vec patrí osobe, ktorej bola zaistená alebo z dôvodu, že si na zaistenú vec uplatnila právo iná osoba, pričom žalobca bol vyzvaný, aby si do 60 dní od doručenia tohto listu uplatnil

svoje právo na súde. Listom z 23. 2. 2021 žalobca vyzval príslušný útvar Policajného zboru, ktorý vozidlo neoprávnene zadržiava na vydanie motorového vozidla. Žalobca pritom argumentoval tým, že je výlučným vlastníkom predmetného motorového vozidla, ktoré nadobudol na základe kúpnej zmluvy ako nadobúdacieho právneho titulu a prevzatím vozidla ako spôsobu nadobudnutia. Od nadobudnutia žalobca vozidlo nerušene užíval a jeho vlastníckemu právu nikto neodporoval. Žalobca do 14. 12. 2020 nemal vedomosť o tom, že by dané vozidlo mohlo mať súvis alebo mohlo pochádzať z trestnej činnosti, resp. že by si iná osoba uplatňovala akékoľvek právo k tomuto vozidlu. Pre prípad, že by v budúcnosti došlo k spochybneniu legálnosti nadobudnutia jeho vlastníckeho práva k vozidlu (na základe kúpnej zmluvy z 30. 10. 2017), poukázal žalobca na to, že uplynula lehota na vydržanie k predmetnej veci a že preto žalobca v takom prípade nadobudol vlastníctvo k vozidlu vydržaním, keďže minimálne v období od 7. 11. 2017 do 7. 11. 2020 predmetné vozidlo nerušene užíval ako predmet svojho výlučného vlastníctva, čo preukazuje aj osvedčenie o vydržaní spísané vo forme Notárskej zápisnice N 33/2021, NZ 4943/2021, NCRIs 5039/2021 z 2. 3. 2021. Vydraženie potom malo za následok zánik vlastníctva predchádzajúceho vlastníka. Žalovaný vo veci konal formalisticky, bez splnenia podmienok na uplatnenie postupu podľa § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z.z., teda na uloženie vozidla do úschovy. Uložiť vec do úschovy podľa tohto ustanovenia možno len vtedy, ak je splnená jedna z dvoch zákonných podmienok, a to : 1.) vznik pochybnosti o tom, či zaistená vec patrí osobe, ktorej bola zaistená, alebo 2.) po uplatnení si práva inou osobou na zaistenú vec. V danom prípade nebola splnená ani jedna z uvedených podmienok, pričom žalobca pred konajúcim útvarom Policajného zboru preukázal svoje vlastnícke právo. Pokiaľ ide o podmienku týkajúcu sa uplatneného práva inou osobou, žalobca vyslovil názor, že touto osobou nemohla byť spoločnosť FCA Bank Deutschland GmbH, pretože doteraz si táto spoločnosť voči žalobcovi neuplatnila svoje domnelé práva a ani útvar Policajného zboru nepreukázal, že by táto spoločnosť tak učinila v čase pred jeho rozhodnutím o uložení vozidla do úschovy. Na základe týchto skutočností je tak podľa žalobcu zrejmé, že Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Liptovský Mikuláš, odbor kriminálnej polície, 1. operatívne oddelenie sa dopustilo nesprávneho úradného postupu a nezákonne rozhodlo, keď podľa § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov nútene a bez právneho dôvodu obmedzilo žalobcu ako vlastníka v užívaní tejto hnutelnej veci a následne rozhodlo o jeho uložení do úschovy bez toho, aby na takéto postup boli splnené zákonné podmienky. Žalobca s poukazom na § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka uviedol, že podal žalobu na vydanie veci nakoľko iná osoba (žalovaný) neoprávnene, t.j. bez právneho dôvodu zadržiava jeho vec a odmieta mu ju vydať. Žalovaný, resp. jeho útvar je podľa žalobcu pasívne vecne legitimovaný, pretože má toto vozidlo fakticky u seba, a to bez právom aprobovaného dôvodu.

2. V rámci podania z 10. 3. 2021, doručeného na tunajší súd 11. 3. 2021, žalobca na záver tiež navrhol nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd žalovanému ako aj jeho organizačným útvarom zakázal užívať, scudziť, prenajať, zaťažiť, previesť, odovzdať inej osobe, inému policajnému útvaru alebo inému štátu alebo inak nakladať s osobným motorovým vozidlom továrenskej značky Land Rover Range Rover Velar 2.0 TDI, rok výroby 2018, typ : LY/S5BB2F/A5B1, hnedej metalízy „Kaikoura Stone“, VIN : SALYA2BNXJA720351, EČV: LM-555DD, č. technického preukazu : TB 062031, do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Tento návrh odôvodnil žalobca tým, že je potrebné dočasne usporiadať pomery účastníkov konania, kým otázka uloženia povinnosti vydať predmetné vozidlo bude predmetom konania vo veci samej. Doterajšie konanie žalovaného však vyvoláva nebezpečenstvo, že žalovaný bude voči žalobcovi naďalej vykonávať svoju moc neobmedzene a bez usporiadania otázky vlastníckeho práva vydá veci inej osobe alebo polícii iného štátu, hoci na takéto postup neexistujú zákonné podmienky, a žalobcovi tak vznikne povinnosť odporovať ďalším úkonom žalobcu, uplatňovať si nárok na náhradu škody, vykonávať zložité a nákladné dokazovanie a domáhať sa vydania veci od tretej osoby, do sféry dispozície ktorej sa takto môže dostať vozidlo žalobcu. Navyše, v prípade realizácie konania žalovaného (po uplynutí určenej 60 dňovej lehoty), v zmysle žalovaným doručenej výzvy, tento stav nebude možné zo strany žalobcu odvrátiť a výkon práva žalobcu by bol ohrozený, eventuálne úplne znemožnený.

3. Na zistenie skutkového stavu relevantného pre rozhodnutie o podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vykonal súd nasledovné dokazovanie.

4. Z potvrdenia o zaistení veci vydaného Okresným riaditeľstvom Policajného zboru, odborom Liptovský Mikuláš, odborom kriminálnej polície, 1. operatívnym oddelením, zo 14. 12. 2020 (č.l. 25) vyplynulo, že uvedeného dňa bolo N. L., nar. X. X. XXXX v A., s bydliskom M. T., N.. C.. I. Č.. XXX/X zaistené osobné motorové vozidlo zn. : Land Rover Range Rover Velar 2.0 TDI/2018, hnedej metalízy, typu : LY/S5BB2F/A5B1, s výrobným číslom : SALYA2BNXJA720351 a EČV : LM-555DD, a to z dôvodu, že vzniklo

podозrenie, že táto vec má súvis alebo pochádza z trestného činu alebo priestupku a jej zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu veci alebo na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní alebo na rozhodnutie orgánu v konaní o priestupku.

5. Zo žiadosti konateľa žalobcu (Dominika Kalatu) zo 17. 2. 2021 (č.l. 26 až 29) o vrátenie, resp. vydanie veci vlastníkovi podľa ustanovenia § 21 ods. 3 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov súd zistil, že žalobca požiadal Okresné riaditeľstvo policajného zboru Liptovský Mikuláš, odbor kriminálnej polície, 1. operatívne oddelenie o vrátenie predmetného vozidla s odôvodnením, že je výlučným vlastníkom tohto vozidla.

6. Z vyrozumienia o zaistenej veci vydaného Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Liptovskom Mikuláš, odboru kriminálnej polície, 1. operatívneho oddelenia z 18. 2. 2021 (č.l. 30 až 31) mal súd preukázané, že žalobcovi bolo týmto policajným útvarom opätovne oznámené, že k zaisteniu predmetného vozidla došlo z dôvodu podozrenia, že toto vozidlo má súvis so spáchaním trestného činu alebo priestupku, pričom sa doplnilo, že k zaisteniu vozidla došlo na základe podnetu nemeckej polície, nakoľko po predmetnom vozidle bolo nemeckou stranou vyhlásené pátranie v schengenskom priestore z dôvodu spáchania trestného činu podvodu, ku ktorému malo dôjsť v období od 12. 5. 2018 do 12. 7. 2019 na území Nemecka, ktorý skutok je riešený nemeckými orgánmi. V tomto vyrozumení konajúci policajný útvar tiež uviedol, že na základe výsledkov expertízneho skúmania bolo zaistené vozidlo stotožnené s vozidlom, ktoré je predmetom záujmu nemeckej polície, a že nemecká polícia doručila Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru v Liptovskom Mikuláši, odboru kriminálnej polície, 1. operatívneho oddelenia správu, v ktorej bolo uvedené, že majiteľom predmetného vozidla je FCA Bank Deutschland GmbH, so sídlom v Spolkovej republike Nemecko, Salzstraße, D.74076, Heilbronn, Germany, pričom táto spoločnosť má záujem o vrátenie vozidla. Takisto v tomto vyrozumení bolo žalobcovi oznámené, že predmetné vozidlo bolo preto umiestnené do úschovy Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Liptovskom Mikuláši, odboru kriminálnej polície, 1. operatívneho oddelenia podľa § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov s tým, že žalobca si môže v lehote 60 dní od doručenia tohto oznámenia uplatniť vlastnícke právo alebo iné právo na zaistenú vec na príslušnom súde Slovenskej republiky. Pre prípad uplatnenia tohto práva na súde bol tiež žalobca vyzvaný, aby v lehote 60 dní od doručenia tohto vyrozumienia oznámil pracovníkovi konajúceho policajného útvaru, že došlo k takémuto uplatneniu práva na súde.

7. Z oznámenia o zaistenej veci vydaného Okresným riaditeľstvom Policajnému zboru, odboru kriminálnej polície, 1. operatívneho oddelenia z 15. 2. 2021 (č.l. 32) súd zistil, že predmetné vozidlo bolo zaistené z dôvodu podozrenia, že vozidlo má súvis so spáchaním trestného činu alebo priestupku. Taktiež bolo v tomto oznámení žalobcovi uvedené, že predmetné vozidlo je toho času v úschove tohto policajného útvaru podľa § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov a že v lehote 60 dní od doručenia tohto oznámenia si žalobca môže uplatniť svoje vlastnícke právo alebo iné právo na zaistenú vec na príslušnom súde.

8. Zo žiadosti žalobcu o vrátenie, resp. vydanie veci vlastníkovi podľa § 21 ods. 3 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov z 23. 2. 2021 vyplynulo, že žalobca znovu požiadal Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Liptovský Mikuláš, odbor kriminálnej polície, 1. operatívne oddelenie o vrátenie predmetného vozidla.

9. Zistený skutkový stav súd právne posúdil podľa nasledovných právnych ustanovení.

10. Podľa § 324 ods. 2 Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov, ďalej len „CSP“) na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je vecne príslušný okresný súd.

11. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne

osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, a musí byť z neho zrejmé akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

13. Podľa § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

14. Podľa § 329 ods. 1, prvej vety CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

15. Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z.z. - Policajnom zbore v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o Policajnom zbore“) policajt je oprávnený zaistiť na vykonanie potrebných úkonov vec, ak má podozrenie, že tá súvisí so spáchaním trestného činu alebo priestupku a jej zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu veci alebo na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní, alebo na rozhodnutie orgánu v konaní o priestupku alebo ak ide o vec, po ktorej pátra polícia iného štátu. Policajt neodkladne vydá osobe, ktorej bola vec zaistená, potvrdenie o zaistení veci s presným opisom veci, ktorý umožní zaistenú vec identifikovať. Zaistenie veci môže trvať najviac 90 dní, ak tento zákon neustanovuje inak.

16. Podľa § 21 ods. 2 zákona o Policajnom zbore ak sa vykonanými úkonmi potvrdí, že zaistená vec súvisí s trestným činom alebo s priestupkom, policajt je povinný zaistenú vec neodkladne odovzdať príslušnému orgánu činnému v trestnom konaní alebo orgánu príslušnému na prejednanie priestupku. Zaistenú vec, po ktorej pátra polícia iného štátu, odovzdá policajt polícii iného štátu. Ak si príslušný orgán činný v trestnom konaní, orgán príslušný na prejednanie priestupku alebo polícia iného štátu zaistenú vec neprevezme, postupuje sa podľa odsekov 3 až 12. Ak je zaistenou vecou vozidlo, ktoré má neoprávnené pozmenený identifikátor vozidla, a vozidlo sa nedá identifikovať podľa skrytých identifikátorov, spracuje policajt návrh na jeho vyradenie z príslušnej evidencie.

17. Podľa § 21 ods. 3 zákona o Policajnom zbore ak pominuli dôvody na zaistenie veci podľa odseku 1, vec sa vráti osobe, ktorej bola zaistená. Prevzatie vrátenej veci potvrdí táto osoba svojím podpisom na úradnom zázname o vrátení veci.

18. Podľa § 23 ods. 9 zákona o Policajnom zbore ak vzniknú pochybnosti o tom, či zaistená vec patrí osobe, ktorej bola zaistená, alebo ak si na zaistenú vec uplatní právo iná osoba, útvar Policajného zboru uloží zaistenú vec do úschovy a písomne to oznámi týmto osobám, pričom im v písomnom oznámení odporučí, aby si v lehote do 60 dní odo dňa doručenia písomného oznámenia uplatnili vlastnícke právo alebo iné právo na zaistenú vec na príslušnom súde. Osoba, ktorá si uplatnila právo na zaistenú vec na súde, je povinná v lehote podľa predchádzajúcej vety oznámiť útvaru Policajného zboru, ktorý zaistenú vec uložil do úschovy, na ktorom súde si toto právo uplatnila. Po rozhodnutí súdu o vrátení zaistenej veci oprávnenej osobe je táto povinná uhradiť útvaru Policajného zboru nevyhnutné náklady, ktoré vznikli v súvislosti s jej zaistením a úschovou, ak súd nerozhodne inak. Ak si osoba na príslušnom súde v lehote podľa prvej vety nárok neuplatnila, zaistená vec sa stáva majetkom štátu a útvar Policajného zboru ju neodkladne odovzdá ministerstvu do správy.

19. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej len „OZ“) vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnené zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

20. Ešte pred vyjadrením sa k dôvodnosti podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia považoval súd za nevyhnutné uviesť (pre prípad dodatočnej námietky, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia mal vady), že v prípade väd návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúcich v tom, že neopravuje zákonom ustanovené náležitosti, resp. je nezrozumiteľný treba z hľadiska nasledovného procesného postupu rozlišovať, či ide o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý nie je podaním vo veci samej alebo o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý je podaním vo veci samej. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia sa pritom považuje za podanie vo veci samej, ak návrh smeruje k rozhodnutiu, ktoré nevykazuje charakter dočasnosti a predbežnosti poskytovanej ochrany a samotné nariadenie neodkladného opatrenia tak konzumuje vec samú (stáva sa vecou samou). Z uvedeného vyplýva, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto veci nie je návrhom, ktorý by bol podaním vo veci samej (vecou samou je otázka vydania vozidla.) Ak však návrh

na nariadenie neodkladného opatrenia nie je podaním vo veci samej, tak (v prípade, že neobsahuje predpísané náležitosti, resp. je nezrozumiteľný) súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 327 CSP rovno odmietne, a to bez toho, aby predtým vyzýval navrhovateľa na odstránenie väd návrhu. Len v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý je podaním vo veci samej by bol súd povinný postupovať podľa § 129 CSP, a teda vyzvať navrhovateľa na odstránenie väd návrhu (§ 327 CSP by sa vtedy nepoužil.) Pri návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré má charakter podania vo veci samej totiž dochádza len k zdanlivému interpretačnému konfliktu medzi § 129 CSP o odstraňovaní väd podania vo veci samej a § 327 CSP o odstraňovaní väd návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo všeobecnosti. Keďže samotný § 327 CSP je zjavne lex generalis vo vzťahu k § 129 CSP, pokiaľ ide o špecifickú kategóriu návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré sú podaniami vo veci samej, nemožno túto všeobecnú normu aplikovať. Prednosť má lex specialis v podobe § 129 CSP, ktorý priamo v odseku 1 výslovne predpokladá aj odstraňovanie väd návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia (viď aj obsahu publikácie Civilný sporový poriadok, komentár - autori doc. JUDr. Martin Števeček, PhD. a kolektív, nakladateľstvá C.H.BECK, rok 2016, komentár k § 327, str. 1111 až 1112.) Preto pre prípad, ak by dodatočne bola spochybňovaná úplnosť, resp. určitosť podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, súd poukazuje na to, že takýto návrh by bolo potrebné odmietnuť. Súd však takéto nedostatky v návrhu nezistil, a preto pristúpil k preskúmaniu a rozhodnutiu o tomto návrhu.

21. Súd po preskúmaní podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia z 10. 3. 2021, ako aj označených a priložených dôkazov, aj bez výsluchu a bez vyjadrenia účastníkov konania, a bez nariadenia pojednávania podľa § 329 ods. 1, prvej vety CSP dospel k záveru, že tento návrh je potrebné podľa § 328 ods. 1 CSP zamietnuť, pretože tu nebolo potrebné bezodkladne upraviť pomery (§ 325 ods. 1 CSP), a takisto preto, že nárok, ktorému sa má poskytnúť ochrana vo veci samej nie je možné považovať za dôvodný (§ 326 ods. 1 CSP.)

22. K nedôvodnosti nároku žalobcu vo veci samej (vydania vozidla žalovaným), súd uvádza, že podľa § 126 ods. 1 OZ má vlastníka právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnené zasahuje a domáhať sa vydania veci môže iba od toho, kto mu vec zadržuje neprávom. V danom prípade však nemožno konštatovať, že žalovaný, resp. jeho podriadený policajný útvar nezadržáva predmetné motorové vozidlo neprávom. Príslušný policajný útvar 14. 12. 2020 zaistil toto vozidlo u konateľa žalobcu z dôvodu, že na základe podnetu nemeckej polície, ktorá vyhlásila pátranie po tomto vozidle v schengenskom priestore v súvislosti so spáchaním trestného činu podvodu, ku ktorému malo dôjsť v SRN v období od 12. 5. 2018 do 12. 7. 2019, ktorý skutok je riešený nemeckými orgánmi, dospel k záveru, že je tu dané podozrenie, že toto vozidlo má súvis alebo pochádza z trestného činu alebo priestupku, pričom jeho zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu veci alebo na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní alebo na rozhodnutie orgánu v konaní o priestupku. K zaisteniu vozidla došlo na základe podnetu nemeckej polície, nakoľko po vozidle bolo nemeckou stranou vyhlásené pátranie v schengenskom priestore z dôvodu spáchania trestného činu podvodu, ku ktorému malo dôjsť v období od 12. 5. 2018 do 12. 7. 2019 na území Nemecka, ktorý skutok je riešený nemeckými orgánmi. Postup policajného útvaru, ktorým zaistil toto vozidlo bol preto v súlade s § 21 ods. 1 zákona o Policajnom zbore.

Vzhľadom na to, že nemecká polícia doručila konajúcemu policajnému útvaru správu, v ktorej uviedla, že majiteľom predmetného vozidla je spoločnosť FCA Bank Deutschland GmbH, so sídlom v SRN, Salzstraße, D.74076, Heilbronn, s tým, že táto spoločnosť má záujem o vrátenie vozidla, mal preto (za súčasného vyjadrenia žalobcu, že aj on sa považuje za vlastníka tohto vozidla a dožaduje sa jeho vrátenia) konajúci policajný orgán legitímne pochybnosti o tom, či zaistené vozidlo patrí osobe, u ktorej bolo zaistené, a preto v súlade s § 21 ods. 9 zákona o Policajnom zbore vozidlo správne uložil túto vec do úschovy, pričom riadne poučil žalobcu o tom, že si môže v lehote 60 dní od doručenia tohto vyrozumienia uplatniť vlastnícke právo alebo iné právo na zaistenú vec na príslušnom súde SR a pre prípad uplatnenia tohto práva na súde bol tiež vyzvaný, aby v lehote 60 dní od doručenia tohto vyrozumienia oznámil konajúcemu policajnému útvaru, že došlo k takémuto uplatneniu práva. Keďže postup príslušného policajného útvaru, ktorý rozhodol o zaistení a uložení veci do úschovy, bol v súlade so zákonom, nemožno tak uvažovať o tom, že by z jeho strany došlo k neoprávnenému zadržaniu predmetného vozidla, a preto nie je možné považovať žalovaného za pasívne vecne legitimovaného na vydanie tejto veci žalobcovi, a teda nie je daná dôvodnosť nároku žalobcu vo veci samej uplatnenej žalobou o vydanie veci podľa § 126 ods. 1 OZ. Až potom ako by súd v osobitnom konaní právoplatne určil za výlučného vlastníka predmetného vozidla žalobcu a žalovaný by aj napriek tomu naďalej odmietal

žalobcovi motorové vozidlo vydať, prichádzala by zo strany žalobcu (vo vzťahu k žalovanému) do úvahy ochrana vlastníckeho práva prostredníctvom žaloby o vydanie veci podľa § 126 OZ (viď aj obdobný právny názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 28. 6. 2017, sp.zn.: 4Co 188/2016.) V tejto súvislosti je tiež potrebné dodať, že policajný orgán nemal v žiadnom prípade právomoc skúmať pochybnosti o vlastníctve veci dokazovaním zameraným na túto otázku. Ak policajný orgán dospel k pochybnosti o práve k vozidlu bolo práve z jeho strany správne, že rozhodol o uložení tejto veci do úschovy a tým zabránil, aby sa s vecou až do vyjasnenie vlastníckych práv k nej disponovalo. Skúmanie otázky vlastníckeho, resp. iného práva k veci v takýchto prípadoch totiž patrí do výlučnej právomoci civilného súdu (viď aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.: 4Cdo 60/2003, resp. 4Cdo/87/2011.) Avšak, súd v tejto civilnej veci si nemohol ani len ako prejudiciálnu otázku vyriešiť otázku vlastníckeho práva k predmetnému vozidlu (a následne rozhodnúť o žalobou uplatnenému nároku voči žalovanému), nakoľko druhou sporovou stranou v tomto konaní nebol ďalší domnelý vlastník (spoločnosť FCA Bank Deutschland GmbH), ale iba žalovaný, vo vzťahu ku ktorému nie je možné vôbec možné uvažovať o vlastníckom práve k vozidlu. Uvedenej nemeckej spoločnosti by tak bolo odopreté právo predniesť svoje prostriedky procesnej obrany vo vzťahu k vyriešeniu tejto predbežnej otázky. Nie je možné vydať vec z úschovy podľa § 21 ods. 9 zákona o Policajnom zbore len jednému z domnelých vlastníkov bez toho, aby v súdnom konaní, vyvolanom medzi všetkými domnelými vlastníkmi vozidla bolo určené, ktorý z nich je vlastníkom vozidla (viď aj v obdobnej veci rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 28. 6. 2017, sp.zn.: 4Co/188/2016.) Skúmanie otázky vlastníctva k vozidlu musí byť predmetom konania o určenie vlastníckeho práva začatého na základe určovacej žaloby podanej podľa § 21 ods. 9 zákona o Policajnom zbore, na ktorej podaní bude mať žalobca vždy naliehavý právny záujem v zmysle § 137 písm. c) CSP, keďže by touto žalobou sledoval dosiahnutie zhody zápisu vo verejnom registri (týkajúcou sa evidencie motorových vozidiel) so skutočným právnym stavom.

23. V danom prípade však nebola naplnená ani podmienka pre nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúca v potrebe bezodkladnej úpravy pomerov (§ 325 ods. 1 CSP), pretože nehrozili následky opísané žalobcom v jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keďže podľa § 21 ods. 9 zákona o Policajnom zbore je príslušný útvar Policajného zboru (v prípade pochybností o vlastníctve k zaistenej veci) povinný uložiť vec do úschovy a vyčkať na právoplatné súdne rozhodnutie o určení vlastníckeho práva (ktoré danú otázku bude riešiť meritórne, nie ako predbežnú otázku), resp. na uplynutie lehoty 60 dní podľa § 21 ods. 9 zákona o Policajnom zbore, a teda dovtedy nemôže policajný orgán s uschovaným vozidlom vykonávať žiadne dispozičné úkony, ktorých zákazu sa žalobca domáha v petite neodkladného opatrenia. Postup policajných orgánov pri zaistení a úschove veci bol v súlade s § 21 zákona o Policajnom zbore, preto odôvodňovať potrebu neodkladného opatrenia obavou z ďalších protizákonných postupov polície je nesprávne. Navyše, ak raz zobral policajný orgán zaistenú vec do úschovy podľa § 21 ods. 9 zákona o Policajnom zbore, je potom vylúčený postup podľa § 21 ods. 2 zákona o Policajnom zbore (odovzdanie veci orgánom činným v trestnom konaní, resp. polícii cudzieho štátu), pretože ust. § 21 ods. 2 tohto zákona sa týka prípadov, ak nevznikla pochybnosť o vlastníctve veci, ktorá podľa § 21 ods. 9 zákona o Policajnom zbore odôvodňuje uloženie veci do úschovy.

24. O náhrade trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nerozhodoval, pretože toto rozhodnutie bude obsahom rozhodnutia, ktorým sa končí konanie vo veci samej (§ 262 ods. 1 CSP), teda obsahom rozhodnutia v konaní o podanej žalobe o vydanie veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie písomne v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Liptovský Mikuláš, o ktorom odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Žiline.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh.)

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.